אשה לאשה קוראת

לעצור את המלחמה עכשיו!

כבר למעלה מ־88 ימים שתושבי ותושבות רצועת עזה נאבקים על חייהם תחת הפצצות הקורעות לרסיסים נפשות, משפחות, חלומות, קרקעות, בניינים, תשתיות, שכונות וערים שלמות, חיים שלמים. כ־20,000 אזרחים ואזרחיות בעזה נהרגו בהפצצות, רובם המכריע נשים וילדים. אלפים נוספים לכודים תחת ההריסות, בלי אפשרות חילוץ. אנשים ונשים, אזרחיות ואזרחים לא מעורבים נעצרו וראינו שחלקם מועמסים על ג'יפים כשהם עירומים ומובלים אל הלא נודע. בין העצורים דווח על 142 עצורות וביניהן אמהות עם תינוקות.

מעט בתי החולים שעדיין עובדים, מוצפים בפצועים וחולים, ויכולים להעניק רק טיפול מוגבל בשל מחסור בתרופות, ציוד רפואי, חומרי הרדמה וחשמל. מצב זה מוביל גם למספר רב של הפלות, ניתוחים קיסריים וכריתות רחם ללא הרדמה, לידות מוקדמות של וולדות שלא מסוגלים לשרוד, לידות שקטות ומוות של נשים בזמן הלידה. מצבים קשים כאלה נגרמו, בין היתר, מכך שנשים הרות נפצעו או נקברו למשך זמן ממושך מתחת להריסות לפני שחולצו; סבלו מטראומה קשה בשל הפצצות מבעיתות בלתי פוסקות; נאלצו לברוח ברגל למרחקים ארוכים, שוב ושוב, מאזור מופצץ אחד למשנהו, כשהן בהריון מתקדם; נשים שילדו במקום צפוף ומזוהם שאינו מתקן רפואי או במתקן רפואי שאין בו האמצעים המינימליים לסיוע ליולדות וטיפול בהן.

בכל יום דוחק הצבא הישראלי את מי שניצלו עד כה מההפגזות לשטח קטן יותר ויותר - כשני מיליון בני ובנות אדם על שטח של 150 קמ"ר, שלא מאפשר תנאי מחיה בסיסיים. הדיווחים מעזה, שאינם מוצגים בערוצי החדשות בישראל, מראים אנשים, נשים, ילדים וילדות שסובלים מקור, רעב, וצמא. ארגון הבריאות העולמי מזהיר מפני התפשטות מגפות ומחלות ומאסון הומניטרי.

הטבח הברוטלי של השבעה באוקטובר אינו מהווה הצדקה לפגיעה בחיים ובתשתיות הבסיסיות של מעל לשני מיליון תושבות ותושבים, שחיים יותר מ־16 שנה תחת סגר מוחלט ותנאי מחיה קשים. סבבים חוזרים ונשנים של התקפות גבו חיים של אלפים רבים והובילו אותנו אל האסון הנוכחי. המשך הכיבוש, ההתעמרות, הסגר וההפצצות לא יובילו לפתרון ולא למרחב בטוח וצודק יותר.

אנו דורשות הפסקת אש מיידית, שחרור מלא של חטופים ושבויים, וחתירה להסכם מדיני שיוכל לספק מענה לכולנו.

למה סיום המלחמה הוא עניין פמיניסטי?

ארגון אשה לאשה פרסם כבר ב־2010, מסמך עמדה "שתיקה עזה : גבולות הדיון הציבורי בישראל - מקרה עזה", שבו הצגנו את הגישה הפמיניסטית לעומת הגישה הפטריארכלית המנוגדת לערכי הצדק. הגישה המניעה את פעולות הממשלה והצבא הישראלי, זו המנוהלת על פי כללי משחק סכום־אפס, שפוגעת בקבוצת אוכלוסיות מסוימות לטובתה של קבוצת אוכלוסיה דומיננטית, אינה מקובלת בתנועה הפמיניסטית. אנו פמיניסטיות החותרת לסיום הכיבוש ולהשגת שלום צודק ונאבקות נגד דיכוי באשר הוא, ללא קשר למוצא, לאום, מגדר ודת. הפרספקטיבה הפמיניסטית לשלום מציגה תפיסת עולם הרואה אפשרות ליצירת שינוי פוליטי באופן המשלב את רצונות וצרכי כל הצדדים המעורבים בסכסוך. הפשרה אינה נתפסת כחולשה, וגם לא כוויתור על משאבים חיוניים לקיום החברה והמדינה, וצעדים לשלום מושגים לתפיסתנו, באמצעות התדיינות בין הצדדים ולא מכוח עליונות צבאית של צד זה על האחר.

קראו את המסמך המלא כאן

مؤسسة "امرأة لامرأة- إيشاه لإيشاه" تناشد:

أوقفوا الحرب الآن!

منذ أكثر من 88 يومًا، يُصارع سكّان قطاع غزة من أجل حياتهم تحت القصف الذي يمزّق الأرواح، والعائلات، والأحلام، والأراضي، والمباني، والبُنى التحتيّة، والأحياء، ومدن بأكملها، وحيوات بأكملها. قُتل في القصف في غزة حوالي 20,000 مدنيّ ومدنيّة، غالبيّتهم العُظمى من النساء والأطفال، بالإضافة إلى آلاف آخرون عالقون تحت الأنقاض، دون أيّ إمكانية لإنقاذهم. علاوة على ذلك، أُلقي القبض على رجال ونساء ومدنيّين غير متورّطين بالحرب، ورأينا بعضهم مُحمّلون على سيّارات جيب وهم عُراة، يُقتادون إلى المجهول. من بين المعتقلين، تمّ الإبلاغ عن 142 مُعتقلة، بمن فيهن أمّهات مع أطفال رُضّع.

المستشفيات القليلة التي لا تزال تعمل مكتظّة بالجرحى والمرضى، ولا يمكنها تقديم سوى رعاية محدودة بسبب نقص الأدوية، والمعدّات الطبّيّة، ومواد التخدير، والكهرباء. تؤدّي هذه الحالة أيضًا إلى عددٍ كبيرٍ من حالات الإجهاض والعمليّات القيصريّة واستئصال الرحم بدون تخدير، كما تؤدّي إلى ولادات مبكرة لأطفال ليس بإمكانهم البقاء على قيد الحياة، وولادة أجنّة ميّتين، ووفاة النساء أثناء الولادة. تُعزى هذه الحالات الصعبة، في جملة الأمور، إلى إصابة النساء الحوامل، أو دفنهنّ لفترة طويلة تحت الأنقاض قبل إنقاذهن، ومعاناتهن من صدمة شديدة بسبب التفجيرات المرعبة المتواصلة، وإجبارهن على الفرار، مرارًا وتكرارًا، لمسافات طويلة سيرًا على الأقدام وهن حوامل، من منطقة تعرّضت للقصف إلى منطقة أخرى. تلد تلك النساء مولودهن في مكان مزدحم وملوّث، وليس في مرفقٍ طبّيٍّ، أو في مرفقٍ طبّيٍّ لا يتوفّر فيه الحدّ الأدنى من الوسائل لتقديم المساعدة للأمهات ورعايتهن.

في كلّ يوم يدفع الجيش الإسرائيليّ الذين نجوا من القصف إلى الانتقال لمناطق أصغر وأصغر - حتّى أصبح يتواجد حوالي مليونيّ شخص على مساحة 150 كيلومترًا مربّعًا، يفتقرون إلى ظروف معيشيّة أساسيّة. التقارير الواردة من غزة - التي لا تبثّ على القنوات الإخباريّة الإسرائيليّة - تُظهر رجالًا ونساءً وأطفال وطفلات يعانون من البرد، والجوع، والعطش. تحذّر منظمة الصحة العالميّة من انتشار الأوبئة والأمراض، ومن وقوع كارثة إنسانيّة.

المذبحة الوحشيّة التي وقعت في 7 أكتوبر ليست مبرّرًا لإلحاق الضرر بحياة أكثر من مليونيّ نسمة عاشوا لأكثر من 16 عامًا في ظلّ إغلاقٍ كاملٍ وظروفٍ معيشيّةٍ قاسيةٍ، أو إيذاء بنيتهم التحتيّة الأساسيّة. أودت الجولات المتكرّرة من الهجمات بحياة آلاف عديدة من الأرواح، وقادتنا إلى الكارثة الحاليّة. لن يؤدي استمرار الاحتلال، والمضايقات، والإغلاق، والقصف إلى حلٍّ أو إلى مساحةٍ أكثر أمانًا وعدلًا.

نطالب بوقف إطلاق نار فوريٍّ، وبالإفراج الكامل عن الرهائن والأسرى، والسعي للتوصّل إلى اتّفاقٍ سياسيٍّ يمكن أن يوفّر حلًّا لنا جميعًا.

لماذا يُعتبر إنهاء الحرب قضيّة نسويّة؟

في عام 2010، نشرت مؤسسة "امرأة لامرأة- إيشاه لإيشاه" ورقة موقف بعنوان "صمتٌ شديدٌ: حدود الخطاب العامّ في إسرائيل " حالة غزّة"، عرضنا فيها النهج النسويّ مقارنةً بالنهج الأبويّ الذي يتعارض مع قيم العدالة. إنّ النهج الذي يحرّك سلوك الحكومة والجيش الإسرائيليّيْن، والذي يُدار وفقًا لقواعد "معادلة المجموع الصفريّ"، التي تضرّ بمجموعات سكانيّةٍ معيّنةٍ لصالح مجموعةٍ سكانيّةٍ مهيّمنة هو نهج غير مقبول في الحركة النسويّة. نحن نسويّات نسعى جاهدات لإنهاء الاحتلال، ولتحقيق السلام العادل، ولمحاربة الاضطهاد أينما كان، بغضّ النظر عن الأصل، أو القوميّة، أو الجندر، أو الدين. يُقدّم المنظور النسويّ للسلام نظرةً ترى إمكانيّة إحداث تغيّيرٍ سياسيٍّ بطريقةٍ تدمج رغبات واحتياجات جميع الأطراف المشاركة في الصراع. لا ننظر إلى التسوية على أنّها ضعف، ولا تنازل عن الموارد الحيويّة الضروريّة لوجود المجتمع والدولة. برأينا، يتم تحقيق خطوات نحو السلام من خلال الحوار والنقاش بين الطرفين، وليس بحكم التفوّق العسكريّ لطرفٍ على الآخر.

اقرأوا الوثيقة الكاملة هنا